

Σύμη, Οκτώβριος 1980

Μη ταυτοποιημένο καρφότο motorship. Η τόσο όμορφη ιστορημένη φωτογραφία είναι του Γάλλου φωτογράφου Maurice Subervie. Editions Ariane

Το αχνό πέρασμα των

Αναγνώριση αναντίστοιχη της προσφοράς τους

motorships

Ναυπηγήθηκαν κυρίως στη Δυτική Ευρώπη, στη Σκανδιναβία και στο Ηνωμένο Βασίλειο, και ταξίδεψαν με τους ρυθμούς της μεταπολεμικής ανάπτυξης. Στη χώρα μας, αντικαθιστώντας τα ξύλινα σκαριά, ήρθαν να καλύψουν τις ανάγκες μιας οικονομίας που πραγματοποιούσε τη μεγάλη στροφή από τον πρωτογενή στον τριτογενή τομέα παραγωγής. Τα motorships υπήρξαν οι άκοποι εργάτες μιας εποχής. Σήμερα αγωνίζονται να μην περάσουν στη λήθη

Αθήνα, 1953. Στις 9 Απριλίου ο τότε υπουργός Συντονισμού της κυβέρνησης Παπάγου Σπύρος Μαρκεζίνης προχωρά σε δύο τολμηρά βήματα με σκοπό την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας. Υποτιμά το εθνικό νόμισμα, βάζοντάς το παράλληλα στο διεθνές νομισματικό σύστημα και εξασφαλίζοντας έτσι την απαραίτητη σταθερότητα, και απελευθερώνει τις εισαγωγές. Στο κοινωνικό επίπεδο, το μετεμφυλιακό κλίμα εκείνων των χρόνων αποδεκατίζει την περιφέρεια, τα αστικά κέντρα διογκώνονται και το κράτος θεσπίζει την αντιπαροχή ως κυρίαρχο τρόπο δόμησης. Την ίδια εποχή, η μεταπολεμική Ευρώπη αρχίζει να γνωρίζει μια άνευ προηγουμένου ευμάρεια και οι κάτοικοί της μπορούν πλέον να απολαμβάνουν διακοπές. Κάπου τότε, οι εργαζόμενοι της γηραιάς ηπείρου θα ανακαλύψουν έναν ακόμα μακρινό επίγειο παράδεισο, την «Ελλάδα με τα ωραία νησιά», ενώ σταδιακά η κινητικότητα των νέων θα κυμανθεί σε πρωτοφανή επίπεδα, με magic buses που ξεκινούν από το Λονδίνο για να φτάσουν ως το Νέο Δελχί. Η ελληνική οικονομία προσαρμόζεται στα νέα

δεδομένα και οι κάτοικοι των νησιωτικών και παράκτιων περιοχών στρέφονται ως επί το πλείστον στον τουρισμό, εγκαταλείποντας τον πρωτογενή τομέα. Η νέα οικονομική δραστηριότητα και οι ανάγκες που εξυπηρετεί απαιτούν και νέου τύπου υποδομές, ενώ η οικοδομή δεν θα αποτελέσει πλέον την οικονομική ατμομηχανή μόνο των αστικών κέντρων, αλλά και της νησιωτικής και παράκτιας Ελλάδας. «Coasters» είναι πιθανότατα ο επίσημος όρος. «Καράβι που πλέει κατά μήκος της ακτογραμμής», σύμφωνα με το μικρό λεξικό της Οξφόρδης¹. Αλλά πίσω από αυτό τον μάλλον γενικόλογό ορισμό ενός μη εξειδικευμένου λεξικού γεννιούνται συνειρμοί για μια ολόκληρη εποχή. Τα πλοία αυτά κατασκευάζονται μαζικά στα ναυπηγεία της Σκανδιναβίας και του Ηνωμένου Βασιλείου, αλλά κυρίως της Γερμανίας και των Κάτω Χωρών². Μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, coasters ναυπηγούνται μαζικά στο Delfzijl και στο Wirdum της Ολλανδίας, ενώ κατά τη δεκαετία του 1950 τα ναυπηγεία JJ Siestas στο Αμβούργο θα ακμάσουν κατασκευάζοντας coasters γενικού φορτίου. Με μια δόση νοσταλγίας γίνεται μικρή ►